

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja

Druk nr 1894
Warszawa, 12 lutego 2009 r.

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o zmianie ustawy o Radzie Ministrów.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Witolda Gintowt-Dziewałtowskiego.

(-) Romuald Ajchler; (-) Anna Bańkowska; (-) Anita Błochowiak;
(-) Eugeniusz Czykwin; (-) Tomasz Garbowski; (-) Witold Gintowt-Dziewałtowski; (-) Tomasz Kamiński; (-) Witold Klepacz; (-) Jan Kochanowski; (-) Waław Martyniuk; (-) Jarosław Matwiejuk; (-) Krzysztof Matyjaszczyk; (-) Tadeusz Motowidło; (-) Artur Ostrowski; (-) Stanisław Stec; (-) Jerzy Wenderlich; (-) Bogusław Wontor; (-) Ryszard Zbrzyzny.

USTAWA
z dnia 2009 r.
o zmianie ustawy o Radzie Ministrów

Art. 1

W ustawie z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (Dz. U. z 2003 r. Nr 24, poz. 199 z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 28 otrzymuje brzmienie:

„Art. 28. Prezes Rady Ministrów powołuje i odwołuje sekretarza i do pięciu podsekretarzy stanu w Kancelarii.”;

2) dodaje się art. 28 a w brzmieniu:

„Art. 28a. W Kancelarii Prezesa Rady Ministrów tworzy się w szczególności:

- 1) gabinet polityczny Prezesa Rady Ministrów z limitem zatrudnienia do pięciu osób;
- 2) gabinety polityczne Wiceprezesów Rady Ministrów z limitami zatrudnienia do trzech osób.”

3) w art. 37 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Prezes Rady Ministrów w drodze rozporządzenia ustala limit stanowisk podsekretarzy stanu w każdym z ministerstw, w ilości nie większej niż pięć stanowisk podsekretarzy stanu i stanowisk równorzędnych każdym z ministerstw, tj. łącznie nie więcej niż pięć-

dziesiąt stanowisk podsekretarzy stanu i stanowisk równorzędnych razem we wszystkich ministerstwach.”

- 4) W art. 39 ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) gabinet polityczny z limitem zatrudnienia do dwóch osób;”.

Art. 2

Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Uzasadnienie

Przedkładana nowelizacja ma charakter incydentalny i ma też oczywisty związek z kryzysem finansowym i jego skutkami coraz dotkliwiej docierającymi do Polski. Projekt wychodzi także naprzeciw oczekiwaniom i apelom premiera rządu RP, który sam identyfikując zaistnienie zjawisk kryzysowych w kraju, zainicjował działania zmierzające do ograniczenia wydatków budżetowych, a także wskazywał na potrzebę szukania kolejnych możliwych oszczędności.

To również mając na uwadze, a także działania zmniejszające zakres obowiązków i zadań obciążających administrację rządową – vide np. przyjęta w grudniu ub. roku ustawa kompetencyjna przesuwająca zadania dotychczas administracji rządowej na rzecz jednostek samorządu terytorialnego – posłowie wnioskodawcy proponują przyjęcie rozwiązań, które winny być konsekwencją powyższego, a jednocześnie powinny przynieść znaczące oszczędności dla budżetu państwa.

Po pierwsze, proponuje się zdecydowane ograniczenie ilości stanowisk sekretarza stanu, podsekretarza stanu i stanowisk równorzędnych. Należy zauważyć, że na dzisiejszy stan 89 etatów, jeszcze w 2005 r. w rządzie kierowanym przez Marka Belkę było to 70 etatów.

Po drugie, proponuje się definitywne uregulowanie kwestii dotyczącej obsady personalnej w gabinetach politycznych premiera, wicepremierów, sekretarza stanu i podsekretarza stanu.

Gabinety polityczne w obecnym kształcie stały się przechowalnią dla funkcjonariuszy partyjnych, którzy nie dostali się do parlamentu, bądź nie otrzymali oferty objęcia stanowiska kierowniczego w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, w ministerstwie, bądź innym urzędzie administracji rządowej.

Zatrudnienia w gabinecie politycznym nie wymaga wypełniania kryteriów kwalifikacyjnych – właściwych np. dla członków korpusu służby cywilnej, nie ma cech transparentności i nie podlega żadnej weryfikacji publicznej.

Dotychczasowy stan prawny także nie limituje liczebności każdego z gabinetów politycznych. To mając na uwadze proponuje się, aby stany etatowe gabinetów politycznych wynosiły odpowiednio:

- dla prezesa Rady Ministrów - 5 osób,
- dla wicepremiera - 3 osoby,
- dla sekretarza stanu i podsekretarza stanu - 2 osoby.

Wejście w życie proponowanych zmian nie spowoduje żadnych dodatkowych wydatków dla budżetu państwa, natomiast wprost przeciwnie może przynieść oszczędności sięgające dziesiątków milionów złotych w stosunku rocznym.

Projekt nie został poddany konsultacjom, o których mowa w art. 34 ust. 3 Regulaminu Sejmu RP.

Przedkładany zakres nowelizacji nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Warszawa, 20 lutego 2009 r.

BAS-WAL-331/09

Pan Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia prawna
w sprawie zgodności poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o
Radzie Ministrów (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Witold Gintowt-
Dziwałtowski) z prawem Unii Europejskiej

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 roku – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (tekst jednolity: Monitor Polski z 2002 r., Nr 23, poz. 398 z późn. zm.) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Projekt ma na celu zmianę ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (Dz. U. z 2003 r. Nr 24, poz. 199, z późn. zm.). Zmiany zmierzają do ustawowego określenia liczby członków gabinetów politycznych Prezesa Rady Ministrów, Wiceprezesów Rady Ministrów i ministrów oraz podsekretarzy stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów i w ministerstwach.

Zgodnie z art. 2 projektu, ustawa ma wejść w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem

Kwestie stanowiące przedmiot projektu ustawy nie są regulowane prawem Unii Europejskiej.

3. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

Prawo Unii Europejskiej nie reguluje zagadnień, o których mowa w projekcie.

4. Konkluzje

Przedmiot projektu ustawy o zmianie ustawy o Radzie Ministrów nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Opracował: Zespół Prawa Europejskiego i Międzynarodowego

Akceptował: Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Michał Królikowski

Deskryptory bazy Rex: Unia Europejska, Rada Ministrów

Warszawa, 20 lutego 2009 r.

BAS-WAL-332/09

Pan Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia prawna
w sprawie stwierdzenia, czy poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o
Radzie Ministrów (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Witold Gintowt-
Dziewałtowski) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii
Europejskiej

Projekt ma na celu zmianę ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (Dz. U. z 2003 r. Nr 24, poz. 199, z późn. zm.). Zmiany zmierzają do ustawowego określenia liczby członków gabinetów politycznych Prezesa Rady Ministrów, Wiceprezesów Rady Ministrów i ministrów oraz podsekretarzy stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów i w ministerstwach. Projekt nie zawiera przepisów mających na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

Projekt nie jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej.

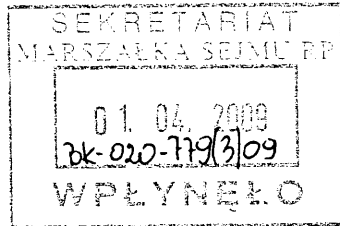
Opracował: Zespół Prawa Europejskiego i Międzynarodowego

Akceptował: Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Michał Królikowski

Deskrytory bazy Rex: Unia Europejska, Rada Ministrów

Witold GINTOWT - DZIEWAŁTOWSKI
KP Lewica

Pan
Bronisław KOMOROWSKI
Marszałek Sejmu RP

Szanowny Panie Marszałku,

Na podstawie art. 36 ust. 1a Regulaminu Sejmu RP, wnoszę - w imieniu wnioskodawców - następujące autopoprawki do **projektu ustawy o zmianie ustawy o Radzie Ministrów**, który został wniesiony przez grupę posłów KP Lewica w dniu 12 lutego br.:

1) dodaje się art. 1a w brzmieniu:

„Art. 1a

1. W dniu wejścia w życie niniejszej ustawy dotychczasowi podsekretarze stanu składają dymisję. O przyjęciu dymisji rozstrzyga Prezes Rady Ministrów w ciągu 30 dni licząc od dnia w życie niniejszej ustawy.
2. Umowa o pracę z osobą zatrudnioną w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy na stanowisku doradcy wygasa z mocy prawa po upływie 14 dni licząc od dnia jej wejścia w życie. Doradcy, z którymi w ciągu trzech miesięcy po upływie terminu, o którym mowa w zdaniu pierwszym, zawarta zostanie nowa umowa o pracę na stanowisku doradcy nie przysługuje odprawa.”.

2) w art. 2 wyrazy „po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia” otrzymują brzmienie „ po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia”.

Uzasadnienie

Pierwsza autopoprawka zawiera przepis przejściowy, który określa jednoznacznie sytuację prawną osób, których dotyczy a dotychczas zatrudnionych na stanowiskach podsekretarzy stanu i doradców w gabinetach politycznych w Kancelarii Rady Ministrów oraz we właściwych urzędach administracji rządowej.

Druga autopoprawka powoduje wydłużenie vacatio legis, co powinno ułatwić wprowadzenie przepisów nowelizujących w życie.

Z poważaniem

Warszawa, 8 kwietnia 2009 r.

Pan Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia prawna
w sprawie zgodności poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o
Radzie Ministrów, w wersji uwzględniającej autopoprawkę (przedstawiciel
wnioskodawców: poseł Witold Gintowt-Dziewałtowski) z prawem Unii
Europejskiej

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 roku – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (tekst jednolity: Monitor Polski z 2009 r., Nr 5, poz. 47) sporządza się następującą opinię:

1. Przedmiot projektu ustawy

Projekt ma na celu zmianę ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (Dz. U. z 2003 r. Nr 24, poz. 199, z późn. zm.). Zmiany zmierzają do ustawowego określenia liczby członków gabinetów politycznych Prezesa Rady Ministrów, Wiceprezesów Rady Ministrów i ministrów oraz podsekretarzy stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów i w ministerstwach. Projekt zawiera przepisy przejściowe.

Zgodnie z art. 2 projektu, ustawa ma wejść w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

2. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem

Kwestie stanowiące przedmiot projektu ustawy nie są regulowane prawem Unii Europejskiej.

3. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

Prawo Unii Europejskiej nie reguluje zagadnień, o których mowa w projekcie.

4. Konkluzje

Przedmiot projektu ustawy o zmianie ustawy o Radzie Ministrów, w wersji uwzględniającej autopoprawkę, nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Opracował: Zespół Prawa Europejskiego i Międzynarodowego

Akceptował: Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Michał Królikowski

Warszawa, 8 kwietnia 2009 r.

Pan Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia prawna
w sprawie stwierdzenia, czy poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o
Radzie Ministrów, w wersji uwzględniającej autopoprawkę (przedstawiciel
wnioskodawców: poseł Witold Gintowt-Dziewałtowski) jest projektem
ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej

Projekt ma na celu zmianę ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (Dz. U. z 2003 r. Nr 24, poz. 199, z późn. zm.). Zmiany zmierzają do ustawowego określenia liczby członków gabinetów politycznych Prezesa Rady Ministrów, Wiceprezesów Rady Ministrów i ministrów oraz podsekretarzy stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów i w ministerstwach. Projekt nie zawiera przepisów mających na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

Projekt nie jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej.

Opracował: Zespół Prawa Europejskiego i Międzynarodowego
Akceptował: Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Michał Królikowski

Deskryptory bazy Rex: Unia Europejska, Rada Ministrów

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-121-09

Druk nr 2454

Warszawa, 27 października 2009 r.

Pan
Bronisław Komorowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o Radzie Ministrów.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Prezes Rady Ministrów.

Z poważaniem

(-) Donald Tusk

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o Radzie Ministrów

Art. 1. W ustawie z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Radzie Ministrów (Dz. U. z 2003 r. Nr 24, poz. 199, z późn. zm.¹⁾) w art. 39 wprowadza się następujące zmiany:

1) w ust. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) wydziały, referaty, zespoły – jako komórki organizacyjne wewnątrz komórek wymienionych w pkt 1 i 2”;

2) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W każdym ministerstwie mogą być tworzone w szczególności:

1) gabinet polityczny ministra;

2) komórki organizacyjne, o których mowa w ust. 2 w pkt 1, 2 i 4, lub stanowiska samodzielne, do spraw:

a) prawnych,

b) informacji,

c) budżetu,

d) finansów,

e) kadr,

f) szkolenia,

g) organizacji,

h) integracji europejskiej,

i) współpracy z zagranicą,

j) informatyki,

k) zamówień publicznych,

- l) administracyjno-gospodarczych,
- m) kontroli,
- n) skarg,
- o) wniosków,
- p) ochrony informacji niejawnych,
- q) audytu wewnętrznego.”;

3) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Komórki organizacyjne, o których mowa w ust. 2 w pkt 1, 2 i 4, lub stanowiska samodzielne do spraw wymienionych w ust. 3 pkt 2, mogą być łączone.”.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 80, poz. 717, z 2004 r. Nr 238, poz. 2390 i Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 169, poz. 1414 i Nr 249, poz. 2104, z 2006 r. Nr 45, poz. 319, Nr 170, poz. 1217 i Nr 220, poz. 1600, z 2008 r. Nr 227, poz. 1505 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 337 i Nr 98, poz. 817.

UZASADNIENIE

Projektowana nowelizacja ma na celu uporządkowanie zastosowanej w art. 39 w ust. 2 i 3 ustawy terminologii odnoszącej się do określenia wewnętrznej struktury ministerstw oraz zniesienie obowiązku tworzenia w ministerstwach departamentów i biur oraz komórek organizacyjnych tworzonych wewnątrz nich lub wyodrębnionych stanowisk pracy do realizacji określonych spraw, w tym do spraw obronnych, przewidzianego obecnie w art. 39 ust. 2 pkt 2 lit. i.

Proponowana zmiana we wprowadzeniu do wyliczenia, zawartym w art. 39 ust. 3 pkt 2, dostosowuje jego brzmienie do regulacji art. 39 ust. 2 ustawy. Z porównania obu przepisów wynika bowiem niekonsekwentne posłużenie się pojęciem „komórek organizacyjnych”. Przepis art. 39 ust. 2 stanowi obecnie, że pod pojęciem „komórek organizacyjnych” rozumie się departamenty, biura, sekretariaty oraz wydziały, podczas gdy ust. 3 pkt 2 przewiduje tworzenie w ministerstwach „komórek organizacyjnych, biur, wydziałów lub wyodrębnionych stanowisk”. Skoro biura oraz wydziały wchodzą w zakres pojęcia „komórki organizacyjne”, jednostki te nie powinny pojawiać się w ust. 3 pkt 2 obok „komórek organizacyjnych”. Proponowana zmiana polega zatem na nadaniu wyliczeniu, zawartemu w ust. 3 w pkt 2, brzmienia „komórki organizacyjne, o których mowa w ust. 2 w pkt 1, 2 i 4”, obejmując nim również formy organizacyjne występujące w strukturach niektórych ministerstw, mniej liczebne kadrowo niż wydziały (referaty, zespoły) – co pozwoli na wyeliminowanie nieścisłości. Proponuje się również zastąpienie wyrazów „wyodrębnione stanowiska” pojęciem „stanowisk samodzielnych”, nawiązując tym do rozwiązań występujących w przepisach o służbie cywilnej.

Zmiany w ust. 3 wynikają z konieczności uelastyczenia zasad tworzenia wewnętrznej organizacji ministerstw. Obecne brzmienie ust. 3 nakazuje obligatoryjne tworzenie komórek organizacyjnych do określonych spraw – w całkowitym oderwaniu od rzeczywistych potrzeb poszczególnych ministerstw, określanych ich zadaniami wynikającymi z przepisów prawa. W aktualnym stanie prawnym, przykładowo brzmienie lit. c sugeruje konieczność utworzenia wspólnej komórki do spraw budżetu i finansów, brzmienie lit. d – wspólnej komórki do spraw kadr, szkolenia i organizacji, a lit. e – integracji europejskiej i współpracy z zagranicą. Projektowana zmiana ma umożliwić – w zależności od potrzeb ministerstwa – tworzenie odrębnych komórek organizacyjnych do poszczególnych spraw lub

łączenie ich we wspólne komórki organizacyjne, co przesądza projektowany nowy ust. 3a w art. 39.

Nowe brzmienie przepisu art. 39 ust. 3 pkt 2 spowoduje fakultatywność tworzenia w ministerstwach departamentów, biur oraz wchodzących w ich skład wydziałów, referatów i zespołów lub stanowisk samodzielnych do określonych spraw, w tym do spraw obronnych. Art. 39 ust. 3 ustawy o Radzie Ministrów – posługując się sformułowaniem „w szczególności” – wskazuje na otwarty katalog tworzonych w ramach ministerstwa komórek organizacyjnych wyznaczonych do określonych spraw, nie odbiera zatem możliwości tworzenia innych komórek, niewymienionych tam wprost (przykładowo związanych z zarządzaniem kryzysowym). Tym samym projektowana zmiana wprowadzi możliwość dokonania oceny rzeczywistych potrzeb organizacyjnych w ministerstwach związanych z realizacją określonych zadań i uzależnienia od niej decyzji w kwestii utrzymania, zniesienia lub powołania komórek, o których aktualnie mowa w art. 39 ust. 3 pkt 2. Należy podkreślić, że wprowadzenie tej zmiany nie wpłynie automatycznie na wewnętrzną organizację poszczególnych ministerstw, gdyż ta regulowana jest, zgodnie z art. 39 ust. 5 nowelizowanej ustawy, w statutach ministerstw nadawanych, w drodze zarządzenia, przez Prezesa Rady Ministrów. Dokonanie ewentualnych zmian organizacyjnych będzie więc wymagało podjęcia działań przez zainteresowanych ministrów. Wymaga również podkreślenia, że celem projektowanych zmian nie jest wymuszenie przeglądu struktur organizacyjnych ministerstw, lecz umożliwienie ich zracjonalizowania zgodnie z potrzebami. Ewentualne decyzje w przedmiocie struktury organizacyjnej poszczególnych ministerstw muszą też uwzględniać, iż obowiązek tworzenia określonych komórek organizacyjnych lub stanowisk pracy wynika z odrębnych przepisów (np. z ustawy o ochronie informacji niejawnych, o zarządzaniu kryzysowym) – projektowana ustawa tego obowiązku nie znosi.

Odnosząc się do zniesienia obowiązku tworzenia w ministerstwach komórek organizacyjnych lub stanowisk samodzielnych do spraw obronnych należy podkreślić, że nie oznacza to zaprzestania realizacji zadań obronnych przez poszczególne urzędy. Zadania te są nałożone na wszystkie ministerstwa i organy centralne i mają bezpośredni związek z zobowiązaniami sojuszniczymi, które wynikają głównie z „Koncepcji strategicznej NATO” oraz „Europejskiej strategii bezpieczeństwa”. Pomimo rezygnacji z obowiązku tworzenia odrębnych struktur wewnętrznych do spraw obronnych, realizacja tych zadań może się odbywać w ramach dotychczasowych komórek, mogą być one powierzane innym komórkom

organizacyjnym lub realizowane łącznie np. ze sprawami zarządzania kryzysowego oraz ochrony informacji niejawnych.

Zakłada się, że projektowana regulacja wpłynie na racjonalizację struktur organizacyjnych poszczególnych ministerstw przez ich uproszczenie i ograniczenie, co w konsekwencji powinno przynieść oszczędności budżetowe. Ewentualne zmiany w strukturach ministerstw generujące dodatkowe wydatki muszą być pokryte z ich środków budżetowych.

Projekt ustawy nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Projekt ustawy został zamieszczony w wersji elektronicznej w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji <http://bip.rcl.gov.pl>, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.), przy czym żaden z podmiotów nie zgłosił zainteresowania wzięciem udziału w pracach nad projektem.

Materia projektowanej ustawy nie jest objęta zakresem prawa Unii Europejskiej i nie wymaga przedłożenia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej w celu uzyskania opinii, dokonania konsultacji lub uzgodnienia.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1) Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje projekt

Projekt ustawy będzie miał wpływ na funkcjonowanie ministerstw.

2) Wyniki przeprowadzonych konsultacji

Ze względu na zakres wprowadzanych zmian projekt ustawy nie wymaga konsultacji z partnerami społecznymi, niemniej jednak został umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji – zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 337).

3) Wpływ projektu na:

a) sektor finansów publicznych w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Projekt ustawy nie będzie miał bezpośredniego wpływu na sektor finansów publicznych. Pośredni wpływ będzie uzależniony od decyzji poszczególnych ministrów w przedmiocie zracjonalizowania struktur podległych ministerstw – skutki tych zmian, wynikające w szczególności z ewentualnej korekty zatrudnienia, będą finansowane w ramach limitu wydatków przewidzianego w danej części budżetowej.

b) na rynek pracy

Projekt może mieć wpływ na sytuację na rynku pracy. Konsekwencją podjęcia ewentualnej decyzji o zniesieniu lub przekształceniu niektórych komórek organizacyjnych w ministerstwach może być konieczność redukcji zatrudnienia, w tym rezygnacja z utrzymywania niektórych stanowisk przewidzianych dla żołnierzy zawodowych, delegowanych z resortu obrony narodowej.

c) na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Projekt nie będzie miał wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość.

d) na sytuację i rozwój regionalny

Projekt nie będzie miał wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

4) Źródła finansowania

Projekt nie powoduje powstania dodatkowych kosztów z budżetu państwa.

URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU

Mikołaj Dowgielewicz

Min.MD *2194* /09/DP/mak

Warszawa, dnia *24* września 2009 r.

Pan Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o Radzie Ministrów, sporządzona na podstawie art. 9 pkt 3 w zw. z art. 2 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 2a ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej Mikołaja Dowgielewicza

Szanowny Panie Ministrze,

W związku z przedłożonym projektem ustawy (pismo nr RM-10-121-09) pozwalam sobie wydać następującą opinię:

Projekt ustawy nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

ZA SEKRETARZA
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
Mikołaj Dowgielewicz
Mikołaj Dowgielewicz

SEKRETARZ
RADY MINISTRÓW